

Til lovforslag nr. L 14. Skriftlig fremsættelse (6. oktober 1999)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og straffeloven. (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse, vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund, afhøringer i sager ved Højesteret, behandling af retssager uden for retskredsen af lokalemæssige grunde samt klager over anklagemyndighedens sagsbehandling mv.).

(Lovforslag nr. L 14).

Lovforslaget er med en enkelt tilføjelse omtalt nedenfor en uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 233, der blev fremsat den 21. april 1999.

Hovedformålet med lovforslaget er at opnå en væsentlig begrænsning i anvendelsen og varigheden af isolationsfængsling. Med henblik herpå foreslås en ændring af de gældende regler i retsplejeloven om varetægtsfængsling i isolation, ligesom der foreslås en ændring af straffeloven. De nye regler om isolationsfængsling bygger på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1358/1998 om varetægtsfængsling i isolation, men er på en række punkter skærpede i forhold til udvalgets forslag. På de punkter, hvor der har været uenighed i udvalget, tager lovforslaget udgangspunkt i flertallets forslag, men er udformet således, at anvendelsen og varigheden af isolationsfængsling i endnu højere grad end efter flertallets forslag begrænses.

Forslaget til en ændring af reglerne om isolationsfængsling omfatter bl.a. en præcisering og skærpelse af retsplejelovens regler for iværksættelse og opretholdelse af isolation. Herudover foreslås kortere tidsbegrænsninger for isolation. For lovovertrædelser, der ikke kan medføre fængsel i 4 år, foreslås, at den gældende tidsbegrænsning på 8 uger nedsættes til 4 uger. For lovovertrædelser, der kan medføre fængsel i 4,

men ikke i 6 år, foreslås det at fastholde den gældende tidsbegrænsning på 8 uger. For lovovertrædelser, som kan medføre fængsel i 6 år eller mere - hvor der i dag ikke gælder nogen tidsbegrænsning - foreslås det, at der fastsættes en grænse på 3 måneder. Denne grænse må kun i sjældne undtagelsestilfælde overskrides, hvis retten vurderer, at afgørende hensyn til sagens opklaring gør fortsat isolation påkrævet, uanset den tid arrestanten hidtil har været isoleret.

Endvidere foreslås en udvidet adgang til mundtlig behandling af kæremål om isolationsfængsling og udvidet adgang til at afhøre sigtede og vidner i retten forud for domsforhandlingen (anteciperet bevisførelse) med henblik på at hæve isolationen efter en sådan bevissikring.

Herudover foreslås det, at der indføres ændrede administrative regler for behandlingen af de isolationsfængslede, så de negative virkninger, der er forbundet med isolationsanbringelse, søges imødegået.

Endelig foreslås det, at varetægtsfængslede gives en særlig compensation, hvis varetægtsfængslingen er sket i isolation. Det foreslås således, at en person, der efter rettens bestemmelse har været varetægtsfængslet i isolation, får et fradrag i sin straf på én ekstra dag for hvert påbegyndte 3. døgn, den pågældende har været isoleret (dvs. 3 ugers isolationsfængsling giver et fradrag på 4 uger i idømt frihedsstraf).

Lovforslaget indeholder endvidere regler om varetægtsfængsling under domsforhandlingen. Forslagene herom skal sikre, at der ikke kan rejses tvivl om dommernes upartiskhed under den videre domsforhandling.

Hvis der under en domsforhandling skal tages stilling til varetægtsfængsling på grundlag af særlig bestyret mistanke mod den pågældende, kan der eventuelt stilles spørgsmålstegn ved den pågældende dommers upartiskhed under den videre domsforhandling. Den tiltalte vil således kunne få det indtryk, at dommeren allerede har taget stilling til skyldsspørgsmålet, hvis dommeren når frem til, at der er grundlag for at vare-